అంతరార్థాలు

పంతుల కృష్ణారావు

అప్పుడే బజారునుంచి కూరతెచ్చి పడేసి, ఆదివారం ఆఫీసుకి శెలవు అవడం మూలాన ఏమీ తోచక గదిలో ఈజీచైరులో చేరబడి ఏదో తెలుగుపత్రిక చదువుతూన్న వెంకట్రావుకి, వంటింట్లో గిన్నెలు, చెంబులు బ్రద్దలవుతూన్నట్టు శబ్దం వినిపించింది. ఆ శబ్దం వెంబడే "అదేం మనిషో!-సమంగా కూరలు బేరం ఆడి కొనడం కూడా తెలీదు!" అన్న వాక్యం కూడా వినిపించింది. అప్పుడే ఏదో భూకంపం ఆరంభించే సూచనలు అగుపిస్తున్నాయనుకుంటూ వంటింట్లోకొచ్చి "ఏమిటే?" అని అడిగాడు వెంకట్రావు భార్యని.

"ఈ వంకాయలు వీశ ఎంతకి కొన్నారు?" అని అడిగింది భార్య రాజ్యం.

"ఏం?-వీశ పదణాలు!"

"అందరికీ అరణాల కివ్వగా మిమ్మల్ని చూడగానే పదణాలు చెప్పాలని బుద్ధిపుడుతుంది కామోసు ఆ దుకాణం వాడికి?"

రాజ్యానికి కోపం ముక్కుమీదుంటుంది మాటాడే టప్పుడు ముందూ వెనకా చూసుకోకుండా ఎవరితో మాటాడుతున్నదీ ఏమయేదీ ఆలోచించకుండా మాటాడేస్తుంది

రాజ్యం మాటలు వెంకట్రావుకి కష్టాన్ని కలిగించాయి

"రాజ్యం!-తెలుసుకోకుండా మాటాడకు!-ఈ రకం వంకాయలు బజార్లో వీశ పదణాలకి తక్కువగా ఎవ్వడూ ఇవ్వలేదు!" అన్నాడు వెంకట్రావు శాంతంగానే.

"మరి చెప్పకండి!-బేరం ఆడడం చేతకాకపోతేసరి!-ఎదురింటి కృష్ణమూర్తిగారు ఇప్పుడే వీశ అరణాల చొప్పున కొనితెచ్చారుట. ఆవిడ ఇప్పుడు నిప్పుకోసం వచ్చి చెప్పింది!"

"రాజ్యం, నేనంత తెలివిమాలిన వాడిని కాను! బజార్లో అందరూ పదణాలకి తీసుకుంటూండగా చూసి తీసుకున్నాను!" అని అన్నాడు.

"మరి కృష్ణమూర్తిగారు అరణాల కెలా తెచ్చారు?"

"అవి ఆఖరుకాయలై ఉండొచ్చు!-అన్నీ ఎంపుడై పోయాక చివరకి మిగిలిన కాయల్ని అలాగ చవగ్గానే ఇచ్చేస్తారు. కాని వాటివల్ల లాభంవుండదు. వీశకాయలు కొంటే అరవీశకు కూడ పనికి వచ్చేవి వుండవు!" అని బోధపరచడానికి ప్రయత్నించాడు వెంకట్రావు.

కాని రాజ్యం ఊరుకోలేదు. "మరి చెప్పకండి!-మీకు బేరంచేసి కొనడం చేతకాదు ఆయన కొన్న వంకాయలు కూడా చూశాను. వీటికంటే అవే బాగున్నాయి!" అని అన్నది. ఎంత చెప్పినా వినకుండా రాజ్యం ఇంకా ఆ విషయాన్నే పట్టుకు వేళ్ళాడడంతో వెంకట్రావుకి విసుగు వేసింది.

"అవును నిజమే, నాకు బేరం ఆడడం చేతకాదు సరా?-ఇంక ఊరుకో!"

ఇంకా రాజ్యం ఊరుకోలేదు. "అదేం మనిషో? - మాటాడితే చిరాకు! - అంచేతే ఇలా వుంది సంసారం!" అంది. ఈ మాటలు వెంకట్రావుకి కష్టాన్ని కలిగించాయి

"ఎలా వుందేమిటి?-నీకేం లోటయింది?"

"ఊహుం!-ఏ లోటూ లేదు!-మహారాజభోగాలనుభవించేస్తున్నాను!" అంది మొహం ముడుచుకొని

"మహారాజభోగాలు కావలసిన దానివి ఏ మహారాజునో పెళ్ళి చేసుకోవలసింది!-ఈ గుమస్తా నెందుకు పెళ్ళాడేవు?"

"నిజమే!" అంది రాజ్యం. ఈ మాటతో వెంకట్రావుకి పట్టరాని కోపంవచ్చింది

"ఇప్పుడే నా మించిపోయిందిలేదు" అంటూ కోపంతో అక్కడినుంచీ వెళ్ళిపోయాడు వెంకట్రావు.

వివాహములో దేనికి ప్రాధాన్యము నివ్వాలి? దీని సమాధానము ఆలోచించేవారి సంస్కారాన్ననుసరించినది. వివాహమువల్ల కేవలము భౌతిక సుఖాలనే కోరుతున్నామా — ఆత్మానందము కూడా కావాలనుకుంటున్నామా? కేవలము భౌతిక సుఖాలను మాత్రమే కోరుకొంటున్నాము కనుక వాటి ననుసరించినవాటికిమాత్రమే ప్రాధాన్యత నిస్తున్నాము.

'భార్య భర్తకు సహధర్మచారిణి — అర్థాంగి. ఆమె సహాయ సహకారములతో ఇహ పరలోకాలను సాధించాలి' అన్న దృక్పథముతో పురుషుడు కోరతగిన వధువు

అనుకూలామ్ విమలాంగీమ్
కులజామ్ కుశలామ్ సుశీలసంపన్నామ్
పంచలకారామ్ భార్యామ్
పురుషః పుణ్యోదయాల్లభతే.

★

రొమ్ము దగ్గు

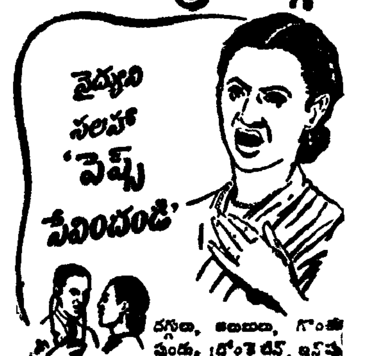

దగ్గులు, జలుబులు, గొంతు పుండ్లు, బ్రాంకైటిస్, ఇన్‌ఫ్లుయెంజా మున్నగునవి ప్రమాదకరమైనవే-శ్వాస విరోధం వచ్చినటప్పుడు పెప్స్‌తో తొలగించండి. పెప్స్ ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసాలను మందగించేటట్టు చేస్తుంది. పెప్స్‌లోని అమూల్యమైన ఔషధ ఆవిరి తిన్నగా అంతర్భాగాల లోనికి చొరబడుతాయి. అందువల్లనే పెప్స్ వేగంగా దగ్గును నివారించి, ఛాతీని తేలిక పరిచి క్రిములను సంహరించి, గొంతుకకు, శ్వాస కోశాలకు ఉపశమనం కలిగిస్తుంది. పెప్స్-వాడవలసినదిగా వైద్యులు సిఫారసు చేస్తారు.

పెప్స్ సేవించండి.

PEPS

క్రిమి సంహారకరమైన గొంతు, రొమ్ము బిళ్లలు.

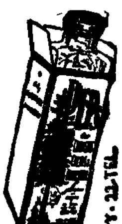

మద్రాసు సోల్ ఏజెంటు: దాదా & కంపెనీ,
పార్కుటౌన్, మద్రాసు-3

★ అంతర్ధారాలు ★

భర్త అలాగ వెళ్ళిపోయిన తర్వాత కాని తన మాటలతన్ని బాధించినట్టు గుర్తించలేదు రాజ్యం తన మాటల్ని అతనంత సీరియస్‌గా తీసుకుంటాడని ఊహించలేదు రాజ్యం. ఈ కూరవిషయంలో కూడ అనవసరంగా అతనితో వాదన పెట్టుకోలేదు అసలు ఆమెకి అన్ని వస్తువులూ సమంగా బేరంచేసి కొనుక్కొని డబ్బు పొదుపు చేదామన్న ఉద్దేశం లేనేలేదు ఆమెకు తన భర్త కూడా కృష్ణమూర్తిలాటి బేరగాడు అవసేమో కావలసింది. రాజ్యానికి ఈ పట్టుదల కలగడానికి కూడా కారణం వుంది

రోజూ ఉదయం ఎనిమిది గంటలకి నిప్పు తీసుకెళ్ళడానికి కామేశ్వరమ్మ వెంకట్రావు గారింటికి రావడం, ఆ సమయానికే రాజ్యం భర్త బజారు నుంచీ తెచ్చిన కూరలు తరుగుతూ వుండడం, కామేశ్వరమ్మ వాటి ధర రాజ్యాన్ని కనుక్కొని తన భర్త అవే కూరల్ని అంతకంటే తక్కువ ధరకే కొన్నట్టు చెప్పడం జరుగుతోంది. ఇలాగ రోజూ కామేశ్వరమ్మవచ్చి తన భర్తకే అన్ని వస్తువుల ధరలూ తెలిసినట్టూ వెంకట్రావుకి ఏ వస్తువులూ సమంగా బేరం చేసి కొనడం చేతకానట్టూ మాటాడడం రాజ్యం సహించలేకపోయింది రోజూవచ్చి వెంకట్రావుకంటే తన భర్త చవగ్గా బజారు సామాన్లు తెచ్చాడని గొప్పగా చెప్పడం, తన భర్తని వట్టి తెలివితక్కువ వానినిగా కట్టడమేనని ఎంతో బాధపడింది రాజ్యం. కామేశ్వరమ్మమాటలు రాజ్యానికి కామేశ్వరమ్మపైనా, ఆమె భర్తలాగ అన్ని వస్తువులు సమంగా బేరంచేసి చవగ్గాకొని తేలేక పోతున్న తన భర్తపైనా అపరిమితమైన ఆగ్రహాన్ని కలిగించాయి అంగుగురించే రాజ్యం, ఎలాగేనా భర్తచేత కృష్ణమూర్తిగారిలా అన్ని వస్తువులూ చవగ్గా కొనిపించి కామేశ్వరమ్మ గర్వాన్ని అణచాలని నిశ్చయించుకుంది. దానికోసమే భర్తతో తీవ్రంగా వాదించింది. కాని అది మరోవిధంగా పరిణమించింది.

రాజ్యం మామూలుగానే వంట పూర్తి చేసి, భర్త రాక కెదురుచూస్తూ కూర్చుంది పదకొండు గంటలయింది పన్నెండు కూడా అయింది వెంకట్రావు ఇంటికి రాలేదు రాజ్యానికి ఆత్రుత, భయము కలుగసాగాయి మనసు పరిపరివిధాల పోతోంది అలాగే ఎదురుచూస్తూ కూర్చుంది పన్నెండున్నరకి వెంకట్రావు ఇంటికి వచ్చాడు

రాజ్యం వంటింట్లో వడ్డించివచ్చి, "భోజనానికి రండి!" అని పిల్చింది భరని.

"అవసరం లేదు హోటల్లో భోంచేశాను!"

"అదేమిటండీ!" ఉబికివస్తున్న దుఃఖాన్నాపుకుంటూ అన్నది రాజ్యం

"ఏమీ లేదు నువ్వింక అవతలకి వెళ్లు. నేను పడుకోవాలి!" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"నన్ను క్షమించండి!"

"క్షమించక్కర్లేదు నువ్వింకెక్కడ్నించి పోతావా? లేక నన్నే పొమ్మన్నావా?" కోపంతో బిగ్గరగా అన్నాడు వెంకట్రావు.

రాజ్యం హడలిపోయింది. భర్త చాలా కోపంమీదున్నాడు ఇప్పుడతనితో ఏం మాటలాడినా లాభంలేదు తనే అతనితో ఇల్లా అవుతుందని తెలియక వాదించింది. ఇప్పుడా ఫలితాన్ననుభవిస్తోంది ఆ మధ్యాహ్నం రాజ్యం భోజనం చేయలేదు.

వెంకట్రావు మూడున్నరకి లేచి మొహం కడుక్కొని బట్టలు వేసుకొని బయల్దేరబోతుండగా రాజ్యం కాఫీ తీసుకొచ్చింది. వెంకట్రావామె వంక కూడా చూడకుండా వీధిలోకి వెళిపోయాడు భర్త వెళ్లిపోయాక రాజ్యం మంచంమీద పడుక్కొని భోరున ఏడ్చింది

ఆ రాత్రికూడా వెంకట్రావు ఇంట్లో భోజనం చేయలేదు హోటల్లో భోంచేసి వచ్చి భార్యవంకేనా చూడకుండా పడుక్కున్నాడు రాజ్యం కూడా భోజనం చేయకుండానే ఏడుస్తూ పడుక్కుంది.

ఆ మర్నాడుకూడా ఉదయం ఏడున్నరకే స్నానం అది ముగించుకొని కాఫీతీసుకొండని రాజ్యం అన్న మాటనుకూడా వినిపించుకోకుండా కోపంతో వెళ్ళిపోయాడు వెంకట్రావు. రాజ్యం బాధగా విచారిస్తూ పడుక్కుంది.

ఎనిమిది గంటలకి కామేశ్వరమ్మ నిప్పుకోసం వచ్చింది. రాజ్యం పడుక్కొనుంది.

"ఏం అలా పడుక్కున్నావ్?" అని అడిగింది కామేశ్వరమ్మ.

"ఏమీ లేదు!" అని జవాబిచ్చింది రాజ్యం లేచివెళ్లి కామేశ్వరమ్మవద్ద గరిటె తీసుకుంటూ

"ఏం, ఇంకా బజాగునుంచీ కూర తేలేదేమిటి మీ ఆయన? తీగుబాటుగా ఇలా పడుక్కున్నావ్?" అంది కామేశ్వరమ్మ.

"తేలేదు!" అని ముక్తసరిగా జవాబిచ్చింది రాజ్యం కామేశ్వరమ్మతో మాటాడడం రాజ్యానికిష్టం లేకపోయింది

"ఇవాళ బజార్లోకి మంచి బెండకాయలొచ్చాయట ఆయన తెచ్చారు వందరణాలట చాలా బాగున్నాయి!" అన్నది కామేశ్వరమ్మ.

"ఊహుఁ!" అంది రాజ్యం మళ్ళీ మంచంమీద పడుక్కుంటూ రాజ్యం జబాబులతీరు, తనతో మాటాడడం యిష్టం లేనట్టుగా ఉన్న ఆమె వైఖరి చూచి

మీరు బరువు తగ్గగోరితే పస్తుండుటయెందుకు? ప్రత్యేక పరిశోధకమైన మితాహారముతో ఆరోగ్యకర విధమున బరువును తగ్గించుకొనుడు:
ఉచిత కరపత్రము కొరకు,
ది డాల్డా అడ్వయిసరీ సర్వీస్
పోస్టుబాక్స్, 353, బొంబాయి 1కి వ్రాయండి.
HVM 257 722 TL

ఏం, తలనొప్పి
కొనుటకు వెడుతున్నారా?

సారిడన్
నొప్పిని పోగొట్టును
ఒక బిళ్ల 2 అణాలు

పంచతంత్రం
బొమ్మల కథల పుస్తకం
మొదటి భాగం
(మిత్రభేదం, మిత్రలాభం)
కర్త: శ్రీ శ్రీ
విశ్వాత్ముల నరసింహమూర్తి
వెల: రూ. 1-80
ఆంధ్ర గ్రంథమాల మద్రాసు.

కోపంతో మొహం ముడుచుకొని వెళ్ళిపోయింది కామేశ్వరమ్మ.

కామేశ్వరమ్మ వెళ్ళిపోయాక లేచి వంట ప్రారంభించింది రాజ్యం భర్త యెలాగా భోజనానికి రాడని తెలుసును తను అసలు భోజనం చేయదల్చుకోలేదు అయినా ఆమె వంటకి ఉపక్రమించింది భర్త భోజనానికి ఇంటికి రాకుండా ఉండగలిగినా తనుమాత్రం అతనికోసం వండి, అతని రాకకి ఎదురు చూడకుండా ఉండలేదు

ఆ మధ్యాహ్నం కూడా వెంకట్రావింటికి భోజనానికి రాలేదు. రాజ్యం విచారంతో పడుకుంది.

మధ్యాహ్నం రెండుగంటలకి పొరుగునున్న జానికమ్మ, సుందరమ్మ పనికట్టుకొని వచ్చి, "మీఆయన ఇవాళ మధ్యాహ్నం హోటల్లో భోంచేస్తున్నాడట ఏమిటీ సంగతి?" అని పరామర్శించారు

"ఆఫీసులో చాలా అర్జంటు వర్కుందట అంచేత ఇంటికి రావడాని కవకాశంలేక హోటల్లో భోంచేస్తున్నారు నిన్నను ఆదివారం శెలవైనాకూడా అర్జంటు పనుందని వెళ్ళిపోయారు నిన్నసుకూడా భోజనానికి ఇంటికిరాలేదు!" అన్నది రాజ్యం. వచ్చిన ఇద్దరు స్త్రీలు రహస్యంగా ఒకరినొకరు గిల్లుకొని కళ్ళసైగలు చేసుకొని ఏదో కొంతసేపు మాటాడి వెళ్ళిపోయారు ఇంట్లో భర్త భోజనంచేయనివార ఇరుగు పొరుగులకు కూడా ప్రాకినందుకు విచారించింది రాజ్యం

మధ్యాహ్నం మూడుగంటలకి కామేశ్వరమ్మగారి ఆరేళ్ళ కూతురు పాపవచ్చి "మా దమ్మేమోనీ దీనితో పంచదా రిమ్మంరండీ!" అంటూ గిన్నెపట్టుకొచ్చింది ఆ పిల్లని చూడగానే రాజ్యాని కేదో ఆలోచన తట్టింది.

పంచదార ఇస్తూ, "మీ ఇంట్లో ఇవాళ ఏం కూర వండుతున్నారు పాపా?" అని అడిగింది

"మా నాన్నగారు బెండకాయలు తెచ్చారు అందులో చాలా కాయలు కుళ్ళిపోయాయి. మా అమ్మకి మా నాన్నగారిమీద చాలా కోపం వచ్చింది కొంచెం మంచికాయ లుంటే అవి కూడా వండకుండా పెరట్లో పెంటమీద పారేసింది" అని చెప్పింది పాప రాజ్యం చాలా ఆశ్చర్యపోయింది

"అయితే మీ ఇంట్లో ఇవాళ మధ్యాహ్నం కూర వండుకోలేదూ?" అని ఆశ్చర్యంగా అడిగింది రాజ్యం

"ఊహూ!-మా నాన్నగారెప్పుడూ ఇంతే!-మంచి కూరలు తేరు!-అంచేతే మా అమ్మ రోజూ మా నాన్నగారితో దెబ్బలాడుతూ వుంటుంది!"

పాప చెప్పిన మాటలు రాజ్యానికి అపరిమితమైన ఆశ్చర్యాన్ని, ఆనందాన్ని కలిగించాయి అసలుగుట్టు రాజ్యాని కిప్పుడు తెలిసింది తన భర్త బజారు పనులు చేతకానివాడని భావించి అతనితో అనవసరంగా వాదించి అతని మనస్సును నొప్పించినందుకు ఎంతో విచారించింది.

పాపవల్ల అసలు విషయాన్ని తెలుసుకున్న తర్వాత రాజ్యం బాధ చాలవరకు మాయమైంది. ఏదో మనస్సులో నిశ్చయించుకొని ఆనందంతో లేచి వెళ్ళి కుంపటి రాజేసింది.

సాయంకాలం అయిదున్నరకి వెంకట్రావింటికి వచ్చాడు రాజ్యం పువ్వులవాయిల్ చీర కట్టి గులాబీరంగు సిల్కుజాకెట్టు తొడుక్కొని, తలలో సంపెంగ పువ్వులు ముడుచుకొని, నీటుగా ముస్తాబై భర్త కెదురుగా వెళ్ళింది. కాని వెంకట్రావు మొహం మరోవంకకు త్రిప్పుకొని దరదరా తన గదిలోనికి వెళ్ళిపోయాడు రాజ్యం విపరీతమైన బాధ పొందింది. కళ్ళంట నీళ్ళు తిరిగినయ్ భర్త వెనకాలే ఆమె కూడా గదిలోకి వెళ్ళింది వెంకట్రావు డ్రస్సు మార్చుకుంటున్నాడు రాజ్యం వెళ్ళి ప్రక్కన నిల్చుని, "ఏమండీ!" అని మెల్లగా పిల్చింది. వెంకట్రావు పలుకలేదు మొహం కడుక్కోడానికని పెరట్లోకి వెళ్ళిపోయాడు. రాజ్యం అడ్డుగా నిలబడింది

"ఆగండి!-ఇంకా నా మీద కోపమేనా?" అని అడిగింది అశ్రువులు రాలుతూ

"కోపం ఎందుకు?" అన్నాడు వెంకట్రావు కఠినంగా

"మరి ఇంటికి భోజనానికైనా రాకుండా హోటల్లోనే భోంచేస్తున్నారు. నాతో మాటాడ్డమే మానేశారు. నేను కన్పించడమే ఇష్టంలేనట్టుగా నన్ను చూడగానే వెళ్ళిపోతున్నారు... నే నన్న మాటల్ని క్షమించండి!. ఆ మాటల్ని నేను మరోభావంతో అన్లేదు రోజూ కామేశ్వరమ్మ వచ్చి తనభర్త అన్ని వస్తువులూ మీకంటె చవగ్గా తెస్తాడని, మీకు వస్తువుల బేరం తెలీదని అంటూ ఉంటే నాకు చాలాబాధగా వుండి. ఆమె మాటలు నిజమే ననుకున్నాను కృష్ణమూర్తిగారు బాగా వస్తువుల నాణెం, ధరా తెలిసిన మనిషని భావించాను అతనిలాగ మీరు కూడా చవగ్గా వస్తువులుకొని తీసుకురావడమే తనభర్త మంచిబేరగాడన్న కామేశ్వరమ్మ గర్వం అణగడానికి మార్గం అని ఆలోచించాను అందుగురించే నిన్నను మీతో అంతగా వాదించాను కాని ఇవాళ నాకు నిజం తెలిసింది కృష్ణమూర్తిగారికి ఓరవ్వంత కూడా వస్తువుల నాణెం, ధరా తెలియదు. ఆయన రోజూ కుళ్ళిపోయిన కూరలే తెస్తూ వుంటాడట!- కామేశ్వరమ్మ రోజూ అతనితో దీని గురించి దెబ్బలాడుతూ వుంటుందట కాని అందరితోను చెప్పడం తన భర్తకి

నిగనిగలాడు దీర్ఘ కుంతలాలకు

కేశవర్ధని

తలలోని చుండును పోగొట్టండి

కురుపులను. దురదను మాన్పండి వెంట్రుకలు రాలటం ఆపండి అకాలంలో వెంట్రుకలు యెందుకు నెరియాలి? నెరియటం ఆలస్యం కానివ్వండి

కేశవర్ధనితో కేశాలకు క్రొత్త కళ చేకూర్చండి.

కేశ శుభ్రతకు. సువాసషాంపూ వాడండి

కేశవర్ధని రు 14. షాంపూ రు 14. పోస్టేజి అదనం అన్నిచోట్లా లభించును.

కేశవర్ధని ప్రాడక్ట్సు, కోయంబత్తూరు.

నేషనల్ సేల్సు & సర్వీసెస్ సదరన్) లిమిటెడ్ బకింగ్‌హాంపేట, బెజవాడ No 4

అంతరార్థాలు

వస్తువుల సాడెం, ఖరీదు బాగా తెలుసునని చెప్పుకుంట్టూ వుంటుంది. నాకిదంతా ఇవాళ వాళ్ళ పాపసడగ్గా చెప్పింది కాని నేనీ నిజాన్ని తెలుసుకోకుండా మిమ్మల్ని నేక హైన మాటలని నొప్పించాను. నన్ను క్షమించండి!" అని అన్నది రాజ్యం.

వెంకట్రావు కిప్పుడంతా అర్థమైంది ఆమె అమాయకత్వానికి చాలా జాలికలిగింది. ఆమె అట్లా మాటాడ్డంలో గల అంతరార్థాన్ని గ్రహించకుండా ఆమెనిట్లా బాధించినందుకు చాలా పశ్చాత్తాపపడ్డాడు.

ఇంకా అలాగే ఏమీ జవాబు చెప్పకుండా నిల్చున్న భర్త కళ్ళలోకి చూస్తూ "ఇంకా నాతో మాటాడరూ?" అనిజాలిగా ప్రశ్నించింది రాజ్యం.

వెంకట్రావింకా ఊరుకోలేక పోయాడు. "పిచ్చిపిల్లా ఈ పాటిదానికి అప్పుడే కన్నీరేనా?" అని మృదువుగా పలికాడు

"మరి నేను వండుతే భోంచేయకుండా పోతున్నారూ!" అంది రాజ్యం గోముగా.

"పోనీ నిన్నను, ఇవాళ భోంచేయనిదంతా ఈ రాత్రి భోంచేస్తానే!" అని అన్నాడు వెంకట్రావు నవ్వుతూ.

"అందుకే మీకోసం చాలా చేసివుంచాను!" అన్నది రాజ్యం ఆనందంతో

"అయితే వుండు మొహం కడుక్కుని వస్తాను!" అన్నాడు వెంకట్రావు

వెంకట్రావు మొహం, కాళ్ళూ, చేతులూ కడుక్కుని వచ్చేసరికి రాజ్యం ప్లేటుతో బజ్జీలు, కాఫీ పట్టుకునివచ్చి హాజరైంది భర్త ఫలహారం చేస్తుంటే రాజ్యానికెంతో ఆనందం కలిగింది.

సాయంత్రం ఆరుగంటలకి "రాత్రికి కూర తీసుకురావాలండీ!" అన్నది రాజ్యం.

"ఏదీ, సంచీ ఇయ్యి!" అన్నాడు వెంకట్రావు.

"సంచీ ఇస్తానుకాని చాలా చవగ్గా కొనితేవాలి సుమండీ!" అంది రాజ్యంనవ్వుతూ.

"అలాగేనండి" అని నవ్వుతూ వెళ్ళాడు వెంకట్రావు బజారుకి.

వెంకట్రావు బజారు నుంచీ బంగాళాదుంపలు తెచ్చాడు

"ఎంతండీ రాజాగారూ ఈ కూర ధర?" అని అడిగింది రాజ్యం నవ్వుతూ.

"వీశ పదణాలు ఓహో! - మరిచాను. రాణీగారికి ధర చెప్పేటప్పుడు కొన్నధరకి నాలుగణాలు తగ్గించి చెప్పాలికదూ?... కాదుకాదు.. వీశ ఆరణాలండి!" అన్నాడు నవ్వుతూ వెంకట్రావు

"అయితే నేను కూడా మరో నాలుగణాలు తగ్గించి కామేశ్వరమ్మవచ్చి అడిగేటప్పుడు వీశ రెండాలే అని చెప్తాను!" అన్నది పకపకనవ్వుతూ రాజ్యం. ★

★ సంపదతెచ్చిన సంతాపం ★

(26-వ పేజీ తరువాయి)

సన్మానాలూ, సభలూ, ఊరేగింపులూ..."

రామానందం నవ్వాడు. డాక్టరూ బిగ్గరగా నవ్వాడు. అనూరాధా అనుసరించింది.

బంట్రోతుని హోటలుకెళ్ళి కాఫీ పట్టమన్నాడు డాక్టరు. ఇంతలో ఒకనర్సు పరుగెత్తుకు వచ్చింది "డాక్టర్! 'ట్వంటీ సిక్స్' బెడ్‌లో పేషెంటు నానా హంగామా చేస్తున్నాడు. యీ రోజే 'డిస్చార్జి' కావాలంటున్నాడు అలా 'డిస్చార్జి' చేయకపోతే మనల్ని తర్వాతైనా ఖూనీ చేస్తాడట. నాకు భయంగా వుంది డాక్టర్."

"ఎవరైనా కాపలావుంచి వచ్చావ్?"

"ఆ"

"సరే వస్తాను. నీవు వెళ్ళి అక్కడే వుండు"

"ఎవరు సుబ్బారావ్ ఆ పేషెంటు?" అని అడిగాడు రామానందం

"ఆ ఎవరో బైరాగి జీవితంలో అన్నీ పోగొట్టుకున్నాడిలా వున్నాడు. న్యూమోనియా జ్వరంలో వళ్ళు తెలియని పరిస్థితుల్లో యిక్కడికి ఎవరో తీసుకువచ్చారు జ్వరంలో ఏమేమో మాట్లాడేవాడు. చాలా విచిత్రమైన మనిషి వళ్ళు తెలిసినతర్వాత మందుల్తాగేందుకుఎంతోగొడవచేసేవాడు"

"ఇప్పుడెలావుంది డాక్టర్" అంది అనూరాధ ఆత్రంతో.

"జ్వరం తగ్గిపోయింది కొంచెం బలహీనంగా వున్నాడు. మూడు రోజుల్లో డిస్చార్జి చేస్తాము.

"ఎవరో వింత మనిషి లాగున్నాడే మేమూ చూడవచ్చా," అడిగింది అనూరాధ ఖాళీ కప్పు క్రింద పెడుతూ.

"ఆహా" అంటూ లేచాడు డాక్టరు. అందరూ లేచారు. ఇరవై ఆరో నెంబరు బెడ్‌మీద పేషెంటు ఆరోజు పేపరుపెద్దగా చదువుతున్నాడు గడ్డం పెరిగుంది జుట్టు నూనెలేక ఎర్రగా ముఖంమీదికి పడుతున్నాది కళ్లు లోతుకుపోయి, ముఖం పాలిపోయి ఉంది. అతన్ని చూడగానే రామానందం, అనూరాధ ఏదో 'షాక్' తిన్నట్టు 'ఫీల' య్యారు.

"పేరేమిటి డాక్టర్ గారూ?" మెల్లిగా అడిగింది అనూరాధ.

"రామ్మూర్తి అనిజ్ఞాపకం" గొణిగాడు డాక్టర్.

"ఆ." అంటూ నేరుగా పరుగెత్తుకెళ్ళి పేషెంటు పాదాలు తాకింది.

"ఏమిటి డాక్టర్" అంటూ పేపరు తీశాడు పేషెంటు.

"బావా" అంటూ దగ్గరకెళ్ళాడు రామానందం.

"హు. ఈ జీవితంలో మిమ్మల్ని చూడగూడ దనుకున్నాను. కాని ఇప్పుడు చూడవలసి వచ్చింది. నీ చెల్లెలు మొగుడు ఆనాడు కోర్టులోనే చచ్చిపోయాడోయ్. అనూరాధా! ఆ పుస్తెలు తెంపెయ్-బొట్టు చెరిచేసి, గాజులు పగలకొట్టెయ్."

అనూరాధ బిగ్గరగా యేడ్చి కాళ్ళపై బడింది

"ఇప్పుడు నీ కే లోపమూ రాదు బావా. అనూరాధపేరుతో కావలసినంత ఆస్తి ఉంది నీవూవుంటే ఇద్దరంకలసి యెంతో వృద్ధిచేసుకోవచ్చు చూడూ! చెల్లెలెంగా చిక్కిపోయిందో" అన్నాడు రామానందం ప్రాధేయపడ్తూ.

"నాకేమీ అక్కర్లేదు మీరు వెళ్ళండి. నన్ను పోనీండి డాక్టర్"

"సరే. అనూరాధ ఆడదై పుట్టింది దానికి భర్తే సర్వస్వమూను మీరిద్దరూ యెక్కడైనా ఉండండి నెలనెలా మీకు కావలసిన పైకం పంపుతూంటాను."

"నీ మోచేతిక్రింద నీళ్లు త్రాగాల్సిన ఖర్మ నాకేంపట్టలేదు కష్టపడి సంపాయించి నా భార్యను పోషించుకొనే తాహతు నాకు లేకపోలేదు"

"సరే అవసరార్థం కొంతైనా యిస్తాను. దయచేసి తీసుకెళ్ళండి. ఒక్కక్షణం ఉండండి" అంటూ రామానందం డాకరు విశ్రాంతిరూములో ఉంచిన తనపెట్టివద్దకు పరుగెత్తాడు.

"అనూ మీ అన్నయ్యవద్దనుంచి ఒక్క కానీ తెస్తే నీకూ నాకూ సంబంధం తెగిపోయిందన్నమాటే నేను కావాలంటే యెలా ఉన్నదానివి అలానే బయలుదేరు"

"సరే" అంది అనూరాధ.

రామ్మూర్తి అనూరాధ చెయ్యిబట్టి లాక్కెళ్ళుతున్నాడు. డాక్టరు అడ్డు చెప్పలేకపోయాడు. రామానందం నోట్లకట్టలతో పరుగెత్తాడు వాళ్ళవనకాలే పరుగెత్తబోయాడు కాని డాక్టరు అతన్ని నిలిపేశాడు. హాస్పిటలు ఆవరణ దాటారు. పోస్టుమార్టెం రూముగూడా దాటి ఇంకా వెళుతున్నారు.

చీకటి ముసురుకొంటూంది. మేఘాలు గాఢంగా ఆవరించుకొంటున్నాయి చిన్న చినుకులు పడుతున్నాయి. పెనుగాలి వీస్తూంది. చెట్లనుంచి ఎండిన ఆకులు గలగల రాల్తున్నయ్ దూరాన రైలుకూత వినిపించింది. రామానందం చేతిలో నోట్లకట్టలతో అలాగే నిలబడి ఉన్నాడు అలా ఎంతసేపు నిలబడ్డాడో.... డాక్టరు డ్యూటీ పూర్తిచేసుకుని వచ్చేటప్పటికి రామానందం గొణుగుతున్నాడు "పజిలూ-రామ్మూర్తీ" అని. ★